

Uit een homilie van de heilige Gregorius de Grote († 604)*

Aangezien we vandaag het feest van een martelaar vieren,
moeten we ons betrokken voelen
bij de vorm van geduld die hij beoefend heeft.
Want als we met de hulp van de Heer
moeite doen om deze deugd te bewaren,
dan zullen we de zegepalm van de martelaar verkrijgen,
hoewel we in vrede leven in de Kerk.

Er zijn twee soorten martelaren:
de een bestaat uit een staat van geest,
de ander verbindt zich
met de staat van geest in uiterlijke acties.
Daarom kunnen we martelaren zijn,
zelfs al sterven we niet
door het zwaard van de beul.
Sterven door de hand van vervolgers
is martelaarschap in actie, in zichtbare vorm;
beledigingen verdragen
door degene die u haat lief te hebben
is martelaarschap in de geest, in een verborgen vorm.

De Waarheid zelf zegt aan de zonen van Zebedeüs:
"Jullie zullen inderdaad uit mijn beker drinken".
Wat moeten we onder die beker verstaan,
behalve het lijden van zijn Passie,
zoals Hij elders zegt:
"Vader, als het mogelijk is,
laat deze beker dan aan mij voorbijgaan" (Mt 26,39).
De zonen van Zebedeüs,
te weten Jacobus en Johannes
zijn beiden niet als martelaar gestorven,
toch wordt er van hen gezegd
dat ze de beker hebben gedronken.
Immers, hoewel Johannes
niet als martelaar is gestorven,
was hij het wel,
Al hoewel zijn lijden niet lichamenlijk was,
heeft hij het toch in zijn geest ervaren.

Uit dit voorbeeld kan men dus concluderen
dat wij ook martelaren kunnen zijn
zonder langs het zwaard te gaan,
als we het geduld in onze ziel bewaren.

* Gregorius de Grote , Homilie over het Evangelie, nr 35.

